

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงวณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕/๒๕๕๒

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง บริษัท หล่มสักเมืองใหม่ จำกัด กับพวกรวม ๔ คน จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๒๑/๒๕๕๑ ของศาลจังหวัดหล่มสัก ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้วินิจฉัยว่า ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ เป็นประกาศที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน ฯ กับเป็นประกาศที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖, ๓๐

ตามหลักฐานที่กระทรวงยุติธรรมส่งมาได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง บริษัท หล่มสักเมืองใหม่ จำกัด กับพวก รวม ๔ คน ขอให้ชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงิน กู้เบิกเงินเกินบัญชี อาวัล คำประกัน และบังคับจำนอง จำนวน ๒๕,๔๒๕,๖๕๐.๗๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕.๗๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๒๑,๓๔๕,๔๗๘.๘๖ บาท โดยมีห้องชุดจำนวนสิบหกห้องและที่ดินมีโฉนดกับที่ดินมี นส. ๓ ก จำนองเป็นประกัน และจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ เป็นผู้ค้ำประกัน หากจำเลยไม่ชำระ ขอให้บังคับจำนองและผู้ค้ำประกันชำระหนี้แทน

คดีอยู่ในระหว่างสืบพยานโจทก์ จำเลยได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดหล่มสักว่า การที่ธนาคารโจทก์ คิดดอกเบี้ยจากจำเลยในกรณีปฏิบัติผิดเงื่อนไขหรือผิดนัดในอัตราที่สูงกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ เป็นประกาศที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ มาตรา ๑๔ และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๔ เพราะพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับให้อำนาจแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยเท่านั้นเป็นผู้กำหนดดอกเบี้ยให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติ ไม่ได้ให้อำนาจแก่ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้กำหนดดอกเบี้ยอัตราสูงสุดที่ธนาคารพาณิชย์อาจคิดจากลูกค้าในกรณีปฏิบัติผิดเงื่อนไขหรือผิดนัดได้เองกับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ มาตรา ๓๐ ขอให้ศาลจังหวัดหล่มสักรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งคำร้องของจำเลย ทั้งสามไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

กระทรวงยุติธรรมได้ส่งคำร้องของจำเลยทั้งสามและเอกสารประกอบ มายังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามมาตรา ๒๖๔

ได้พิจารณาแล้ว คดีมีปัญหาตามคำร้องของผู้ร้อง (จำเลยทั้งสาม) ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า

๑. ประกาศนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่อง ดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ เป็นประกาศที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ๙ มาตรา ๑๔ หรือไม่

๒. ประกาศตามข้อ ๑ เป็นประกาศที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน ๙ มาตรา ๔ หรือไม่

๓. ประกาศตามข้อ ๑ และข้อ ๒ เป็นประกาศที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๓๐ หรือไม่

ตามปัญหาข้อ ๑ ข้อ ๒ เห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้น ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” ตามบทบัญญัติมาตรานี้ศาลรัฐธรรมนูญ จึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเฉพาะบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๖ หรือไม่เท่านั้น รัฐธรรมนูญไม่ได้ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประกาศของหน่วยงานของรัฐขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติดังกล่าวคำร้องของผู้ร้อง ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่มีอำนาจวินิจฉัย คำร้องในส่วนนี้

ส่วนปัญหาตามข้อ ๓ ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยปัญหาข้อนี้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ โดยนายเกรียงศักดิ์ แซ่เล่า จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๓๓๘/๒๕๔๑ ของศาลจังหวัดสงขลา เป็นผู้ร้อง จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

นายปรีชา เถลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ